

האותיות שפרחו חוזרות

לפני ארבעים וחמש שנה הובא לעין-צורים, שהוקמה מחדש בבקעת שפיר, ספר תורה שחזר עם השבויים מעבר הירדן. בשמחת תורה תשנ"ד, גילה אותו אמנון עצמון בתוך ארון שכות. חקירת האירועים העלתה שההנחה שהספר נפסל עולמית בשל תיקון ארעי בשבי - אינה נכונה. ביום ירושלים הקרוב - תוחזר עטרה ליושנה

שמחה כהן

גם הרב עוזיאל התכבד בכתיבת אות

מבין סורג הברזל והן כותבות בדם ודמע... אף את מעפילי קפריסין נזכור באהבה ונפקדם בבשורת ישועה ועלייה: 'ופדויי ה' ישובון ובאו ציון ברינה ושמחת עולם על ראשם'.

באייר תש"ח, שנה וחצי לאחר מכן, נפלה כפר עציון, ולעין-צורים הגיעה הוראה להיכנע ולהניח את הנשק. ביום נטישת היישוב היו

בשמחת תורה האחרון, במהלך ההקפות, פתח אמנון עצמון, עין-צורים, ארון עץ קטן בבית-הכנסת והופתע לגלות בתוכו ספר תורה נשכח. הספר הובא לכאן לפני כארבעים וחמש שנה עם הקמתה של הקבוצה מחדש בבקעת שפיר, ועל-פי הדעה שרווחה אז היה פסול עולמית. אמנון פנה אל טובה יהודאי, הארכיונאית, ויחד החלו לתחקר את ותיקי עין-צורים על קורות הספר.

בסוף מרחשוון תש"ז, כחודשיים לאחר שעלו על אדמות הטרשים בדיר אבו זיד שבגוש עציון, נחוגה ברוב עם הכנסת ספר תורה לעין-צורים. הספר, שנכתב בכתב-יד מיוחד על גיליונות קלף גדולים ומהודרים, נתרם על-ידי שמואל יעקב קונוויטר. קונוויטר נדר שעם עלייתו לארץ יכתוב ספר תורה ויתרום אותו לאחר מבתי-הכנסת בירושלים. משעלה, קיים את נדרו, ובהמלצת הרב מ"צ נריה נאות להכניסו ליישוב החדש בעין-צורים.

בהכנסת ספר התורה השתתפו רבים מתנועת תורה ועבודה בירושלים. "מגוון מאוד היה חוג המשתתפים בחגיגה" נכתב ב"הצופה", ח' בכסליו תש"ז. "בצד חברי הנקודה, חברי משואות יצחק וכפר עציון, נראו כמה מאנשי מאה-שערים בירושלים, שזאת להם פעם ראשונה לראות יישוב צעיר המעודד עמלו בתורה". גם הראשון לציון, הרב עוזיאל, כיבד את הטקס בנוכחותו. את ברכת ההנהלה הארצית של בני-עקיבא נשאה טובה טברסקי-אילן, שנתנה ביטוי להרגשתם של החברים: "היום הננו מרגישים שבאנו הביתה. כאן ביתנו". דברי הרב נריה, שהתכבד בכתיבת אות, התפרסמו ב"זרעים", כסליו תש"ז: "נעלה על ראש שמחתנו את חברינו, אסורי בירה. נשתף גם אותם בכתיבת ספר התורה. הנה ידיהם מושטות